

PRENUMERATA

Kurjera warszawskiego (wraz z codziennym bezpłatnym wydaniem porannym):
Rocznie rs. 9, półr. rs. 4 k. 50, kwart. rs. 2 k. 25, mies. k. 75.
Za odosłanie do domu w Warszawie dopłaca się miesięcz. k. 5.
Opłata za przesyłkę i koszt ekspedycji bezpłatnego wydania porannego na prowincję do Ces. wynosi: rocznie rs. 3, półr. rs. 1 k. 50, kwart. k. 75, mies. k. 25.
Za granicą (z przesyłką jeńcorazową) miesięcz. rs. 1 k. 50.
Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie Kurjera przyjmowana być nie może.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodził rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęcane tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY SZÓSTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem; w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garbontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., za każdy następny raz 20 kop.

Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop. każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., za każdy następny raz 1 1/2 kop.

Ogłoszenia do Kurjera warszawskiego przyjmuje także Biuro ogłoszeń Rajchmana i Frenckera ulica Senatorska nr 18.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr 9. — Telefon Redakcji nr 126. — Telefon Administr. 141.

— W dniu jutrzejszym, jako w niedzielę po uroczystości św. Teresy panny, w kościele św. Józefa Oblubieńca (po-karmelickim), odprawionem będzie ku Jej czci nabożeństwo odpustowe z wystawieniem N. Sakramentu, kazaniem i procesjami.

— W kościele św. Krzyża odprawionem będzie w dniu jutrzejszym solenne nabożeństwo ku czci św. Filomeny, po ukończeniu którego po niesporach w korytarzu tegoż kościoła przed zakrystją odbędzie się sesja wpisowa bractwa św. Rocha.

— Ku czci błogosławionej Marji Małgorzaty odprawione będzie jutro w kościele Opieki św. Józefa (panien wizytek) nabożeństwo odpustowe.

— Uroczystem nabożeństwem obchodzić będzie w dniu jutrzejszym pamiątkę swego poświęcenia kościół Przemienienia Pańskiego (po-kapucyński).

— Jutro także, jako w trzecią niedzielę nowego rozpoczętego kwartału, odprawioną będzie w kościele św. Marcina (po-augustjańskim), o godzinie 10-tej zrana, kwartałna solenna wotywa bractwa św. Tekli, po niesporach zaś tegoż dnia w zakrystji odbędzie się doroczna sesja tego bractwa.

Przegląd polityczny.

Rząd bułgarski zaniósł prośbę do dyplomatycznych przedstawicieli mocarstw, aby imieniem rządów swoich wskazali mu kandydata, którego zżęca sobie ujrzeć na tronie bułgarskim. Tak donoszą źródła prywatne, stwierdzenia urzędowego wiadomości tej nie ma. Byłby to krok ze strony rządu bułgarskiego niewątpliwie zrzeczny. Tem samem bowiem zastrzegłby on się już *à priori* przeciw osądzeniu, iż zamierza zaproponować sobranju wybór ponowny ks. Aleksandra. Telegram, który jakoby odczytał miał Zacharjasz Stojanow na meetingu w Ruszczuku, okazał się, jak przewidywaliśmy, tendencyjnym wymysłem. Ani ks. battenberski takiej depeszy nie wystosował, ani p. Stojanow jej nie odczytał. Zarazem rząd bułgarski, zanosząc podobne zapytanie do mocarstw, otacza się urokiem legalno-

ści; pragnie bowiem złożyć dowód imieniem narodu, że z tej strony postanowienia traktatu berlińskiego i wola zbiorowa mocarstw będą uszanowane. Odpowiedź na zapytanie rządu bułgarskiego nie nadzieje zapewno rychło. W tej kwestji bowiem najtrudniej właśnie o „wolę zbiorową” mocarstw.

Nordd. allg. Ztg. gra od pewnego czasu nader zagadkową rolę; sąd jej o wypadkach bułgarskich zmienia się z dnia na dzień. To zapewnia, że tylko Rosja ma prawo rozstrzygać o losach Bułgarii, to znowu wyrządza tej samej Rosji najdotkliwszą przykreść dowodząc, że ks. Aleksander okazał się lichym mężem stanu, skoro opuścił „bez potrzeby” Bułgarię. Gdyby książę był w kraju pozostał — twierdzi p. Pindter — oszczędziłby Bułgarii dzisiejszego zamętu i szeregu wzruszeń, które skończyły się mogą rozczarowaniem. Jeżeli *Nordd. allg. Ztg.* szczerze widzi rzeczy w tem świetle, dlaczego nie wystąpiła z podobnemi uwagami w chwili, gdy książę Aleksander powracał ze Lwowa do Sofji? Zyskałaby sobie zapewne uznanie ze strony księcia Bismarka za to, że „oszczędziła Bułgarii dzisiejszego zamętu”. W ogóle gra Niemiec w obecnem przesileniu politycznem na wschodzie jest bardziej dwulicową, niż kiedykolwiek. Dowodzi ona, do jakiego stopnia skrupowanym się czuje ks. Bismark.

W poniedziałek otwartą została w Gandawie „Akademja flamandzka”. Uroczystości towarzyszyły polityczne piurony i błyskawice. Minister rolnictwa Moreau był wydelegowany przez rząd do spełnienia aktu inauguracji; nie umie on wszakże ani słowa po flamandzku i na wstępie przemowy swojej musiał przeprosić lud flamandzki, że go w języku narodowym nie pozdrowił. Następnie gubernator wschodniej Flandrii odczytał w tymże języku, krztusząc się, powitanie osiemnastu członków akademji. Dopiero jednak kiedy uczony dyrektor tejże prof. Willems ukończył odczyt pięknej rozprawy o języku flamandzkim i jego literaturze, przysłała kolej na politykę. Przedstawiciele obu stronnictw, zarówno liberalnego jak katolickiego, poczęły miotnąć na siebie wzajemnie obelgami, śpiewać pieśni frakeyjne, rzucić w

górze kapelusze i pukać kijami — słowem piekło! Ministrowie i przedstawiciele władzy oddalili się co prędzej z sali. Na dworcu żegnano pana Moreau sykaniem i okrzykami: „Niech żyje Ronveau”.

Rekurs księcia Aumale do rady stanu przeciw wykreśleniu go z list armji francuskiej rozstrzyganym będzie w ciągu listopada.

O członkach nowego gabinetu p. Sagasty podają następujące szczegóły: Minister spraw wewnętrznych Castillo nie jest naturalnie dawnym konserwatywnym prezesem ministrów Canovas del Castillo, lecz nazywa się Leon y Castillo, należał już niejednokrotnie do dawniej przez p. Sagastę tworzonych gabinetów, jest dzielnym mówcą i ulubionym przywódcą konstytucyjnego stronnictwa. Co do nowego ministra wojny, wkradł się do depesz europejskich ciekawy błąd. Nazwano go Gal Castillo; tymczasem to „Gal” miało być „Gral” t. j. generał Castillo. Należy on do inżynierji, posiada wielki szacunek w armji, wymieniają go w szeregu najdzielniejszych generałów hiszpańskich i zaliczają także do partji konstytucyjnej. Niemniej pod względem politycznym znanym jest nowy minister marynarki Arias. Minister robót publicznych Navarro Rodrigo jest oddaną członkiem partji p. Sagasty.

Najwybitniejszym jednak członkiem nowego gabinetu ma być minister kolonij, Wiktor Balaguer. Był on jednym z twórców starej partji progresistów, która dziś znaną jest pod nazwą konstytucyjnej. W ostatnich czasach był Balaguer przywódcą dysydentów, którzy oddzielili się od p. Sagasty i wraz z radykałami utworzyli dynastyczną lewicę. P. Balaguer, z rodu katalończyk, używa ogromnego wpływu wśród swoich rodaków i zdobył sobie zaszczytne imię ogłoszeniem sześciotomowej historii Katalonji. Minister spraw zewnętrznych, p. Moret, członek dynastycznej lewicy, minister sprawiedliwości Alonzo Martinez centralista i minister skarbu Lopez Puigceiver, członek partji konstytucyjnej, należeli już do poprzedniego gabinetu Sagasty. Nowi ministrowie nie zmieniają politycznego charakteru ministerjum, lubo takowy więcej ku lewicy się nagnie.

U CHIROMANTKI.

Paryż 2-go października.

„Chiromancja stanie się kiedyś gramatyką organizmu ludzkiego”, powiedział Dumas syn po przeczytaniu „Tajemnic ręki”, dzieła napisanego przez jego przyjaciela Desbarollesa, który stał się wskrzesicielem chiromancji na francuskim gruncie.

Tak — wskrzesicielem; gdyż nauka ta, stara jak świat, mędrcom wschodnim dobrze znana, przez magów w Kabale wyłożona, cieszyła się pewnem uznaniem i rozgłosem we Francji już w XVI-ym wieku, o czem świadczą liczne o niej wzmianki w *Zarysach* Montaigne'a, który wielkie w niej pokładał zaufanie. Niemniejszą, a może i większą wagę przywiązywał do tej na pozór fantastycznej, tak zbliżonej o szarlatanizm ocierającej się wiedzy umysł nadzwyczaj ścisły i pozytywny, ojciec dzisiejszego realizmu w literaturze — Balzac.

Jeżeli jednak z jednej strony tak niepospolite autorytety, których zresztą możnaby więcej naliczyć, oceniali a nawet przeceniali znaczenie chiromancji, jako systemu naukowego, ogół inteligentny odnosił się i odnosi do niej z lekceważeniem większem niż na przykład do frenologii, która w gruncie jest jej rodzoną siostrą, z tą tylko różnicą, iż hieroglify natury ludzkiej odczytuje z czaszki, nie zaś z dłoni. Nawet grafologja, metoda odgadywania charakterów z pisma, traktowana była z bardziej poważnego stanowiska, jak świadczy o tem choćby olbrzymia przed kilkunastu laty sława w Niemczech niejakiego Adolfa Heuse, który w *Leipziger illustrierte Zeitung* dawał odpowiedzi na nadsyłane mu ze wszech stron okazy pisma.

To lekceważenie to wina cyganów, którzy zawłókszy chiromancję pod swe wędrowne namioty, upstrzyli ją tam w czarnoksięskie dodatki i zredukowali do stereotypowych, naiwnych przepowiedni, szafujących na prawo i na lewo długim, szczęśliwym życiem, bogatym małżeństwem, nadzieją dwóch blondynów i jednego bruneta, albo dwóch brunetek i jednej blondynki, stosownie do okoliczności, wygraną na loterji i tem podobnie.

Znalazł się przeciw we Francji człowiek, nawpół artysta, wpół podróżnik, obdarzony awanturczą zylką, i lubującą się w rozwikływaniu zagadkowych płatani przenikliwością, który w pieszych swych wędrówkach po Hiszpanji, spotykając co chwila wróżki-cyganki, powziął myśl oddania się poważnym, naukowym, na fizjologii opartym studjom nad linjami ręki. Poznanie kapitana d'Arpentigny, wynalazcy nauki nazwanej przez niego chironomiją czyli odczytywania charakterów nie z linii na dłoni lecz z zewnętrznych kształtów ręki, dokonało reszty.

Desbarolles postanowił koniecznie zostać nowym Champollionem dla tajemniczego pisma natury. Przez trzydzieści lat pracował niezmordowanie, zbierając źródła i dowody, badając ręce wielkich ludzi i wielkich zbrodniarzy, schodząc z cesarskich pokojów i literacko-artystycznych salonów do więzień i celek skazanych na śmierć przestępców i owoce tych swoich spostrzeżeń ujął w ramy systemu.

Chiromancja Desbarollesa jest nauką eklektyczną. Przyjawszy za podstawę wierzenia kabalistów o oddziaływaniu planet na ludzi, posługuje się metodą Lavatera i Galla, gdy chodzi o potwierdzenie jej wniosków, odrzucając stanowczo współdziałanie wszelkich nadprzyrodzonych zjawisk jasnowidzenia i ekstazy.

Ale sam Desbarolles przyznaje, że pewien specjalny dar w tym kierunku jest równie potrzebnym dla chiromanty jak czule na proporcje i koloryt oko dla malarza, a wrażliwe na harmonję ucho dla muzyka i że praca jego była mu znakomicie ułatwioną przez kobietę wyjątkową intuicją obdarzoną, która dzięki temu w jednej chwili odsłaniała mu prawdy w linjach rąk ukryte, jakie on dopiero na drodze dedukcji stwierdzał.

Popularność Desbarollesa stała się wielką. Napoleon III-ci i Engenja zasięgałi jego rady, a tej ostatniej przepowiedział on nawet straszną katastrofę, mającą ją spotkać pomiędzy 45-ym a 47-ym rokiem życia, co się dziwnym zbiegiem okoliczności przez wojnę r. 1870-go i upadek cesarstwa sprawdziło.

Obecnie znajduje się w Paryżu moc jego uczniów, uczennic i naśladowców, praktykujących na szeroka skalę metodę swego mistrza, a do najwybitniejszych należy panna Weronika, przy ulicy du Bac mieszkająca.

Jak większość osób, które sobie z tej nauki rzemiosło zrobiły, jest ona zarazem kabalarką i jasnowidzącą i bezwątpienia trzy czwarte rozgłosu łatwości swej klienteli zawdzięcza; zdarzyło mu się jednak słyszeć o niej od ludzi naukowej powagi, że wymienię J. Ochorowicza, który jej niepospolitą intuicją, zwłaszcza w odgadywaniu chorób z włosów osoby chorej, przyznawali.

Do tej panny Weroniki zawiodła mnie nietyle ciekawość przyszłości, ile chęć przekonania się, czy też choć jeden rys charakteru, jaki wróżka w moich rękach wyczyta, będzie zgodny z prawdą.

Numer domu nie był mi wiadomy, ale cała ulica de Bac zna swoją sławę. Pierwsza osoba, którą zagadnęłam, wskazała mi bramę, gdzie wszedłszy i przebywszy dwa piętra ciemnych, tajemniczo na-

Według madryckiego korespondenta *Temps'u*, nowy gabinet utrzyma wszystkie postulaty programu liberalnego, ale starać się będzie o przeprowadzenie reform umiarkowanie i stopniowo. Donoszą dalej, że jen. Lopez Dominguez, przywódca lewicy dynastycznej, i oddana mu partja okazują jawne niezadowolienie z nowego gabinetu, ponieważ mimo zapatrywania postępowych kilku jego członków, wszyscy jednak zgadzają się z p. Sagastą na powolny rozwój reform i na gruntowne zbadanie stosunków, podczas gdy jen. Dominguez uważa, że tylko radykalne reformy mogą zadowolnić umiarkowane żywioły republikańskie i zająć w ten sposób niebezpieczeństwo wiszące nad Hiszpanją. *Br. Z.*

Z wystawy nasion.

IV.

Przechodzimy do dalszego ciągu rozpoczętych przez nas opisów pojedynczych kolekcji.

Bardzo staranna jest grupa, wystawiona przez p. Aleksandra Riedla ze Straszówka, w pow. kolskim. Producent to znany już z licznych występow na większych ekspozycjach, że wspomniemy tu wystawę warszawską z r. 1874-go, retowską z r. 1878-go, moskiewską z r. 1882-go, na których nagrodzony został medalami i listem pochwalnym.

Gospodarstwo w Straszówku prowadzone jest rozumnie i postępowo. Do tych rezultatów, jakie dziś ono daje, właściciel doszedł jedynie własną pracą i zabiegliwością; w ogóle p. R. stanowi typ ziemianina pracowitego i rozumnego.

Wystawa Straszówka obejmuje: żyto zelandzkie, ładną pszenicę kostromkę, jęczmień zwyczajny, owies i groch, obok kolekcji planów urządzeń gospodarczych.

Przykładem postępowego gospodarstwa może też być majątek Danków p. Aleksandra Janasza, przetwarzający się powoli z gospodarstwa zbożowego na przemysłowe. Danków wystawia obok zbóż, jak pszenica kostromka i sandomierska, żyto probstej i sambor, piękne okazy kartofli w 10-ciu odmianach, marchew i buraki cukrowe, reprodukowane z nasion Vilmorin'a i Dippe'go.

Co do buraków, p. Janasz należy do młodszego zastępu hodowców w tej pożytecznej gałęzi przemysłu rolnego. Naturalnie, jako o próbie pierwszej, niepotwierdzonej szerszemi i niesprawdzonej licznymi doświadczeniami, nie może jeszcze wyglądać stanowczej oceny. W każdym razie w grupie buraczanej, młodszej generacji, p. J. zajmuje wydatniejsze miejsce.

Dobra Rakiszki i Fałęcin hr. Przezdzieckiej pokazały przedewszystkiem zboża, z przemysłowych zaś nielicznie obelany len włóknisty, który też na stole rakiszkowskim najwięcej zwraca uwagi.

Jako producent na dużą skalę przedstawia się p. P. tow ze Smolan, w pow. orszańskim. Dążeniem gospodarstwa smolańskiego jest, zarówno jak i gospo-

strajających schodów, znalazłam się przed drzwiami z napisem:

Melle Véronique.

Nie więcej. Napis ten, oświetlony słabo malefiką w gorze zawieszoną lampką, wymowną swą krótkością i metalicznym połyskiem liter w panujących dookoła cieniach, potęgował jeszcze wrażenie schodów.

Atmosfera tajemnego wnętrza zdawała się przeciskać przez drzwi i natężyć nerwy, jakby przygotowując je do niezwykłych sytuacji.

Niech co chcą mówią najbardziej sceptyczni, potęga „niewiadomego” jest tak wielką, że nawet ten kto żartem rąbek jego zasłony chce uchylić, kto go uchyli, mówiąc sobie naprzód że nie nie zobaczy, czuje w danej chwili jakąś zabobonna, mimowolną trwogę, a przyspieszone bicie jego serca zadaje kłam swobodzie drwiącego uśmiechu na ustach.

Otworzyła mi sama panna Weronika i widok jej podzielał ochładzająco na podnieconą już moją wyobraźnię.

Niel stanowczo ta nie wygląda ani na Pytję, ani nawet na nią pozuje, co jej się chwali. To nie panna Lenormand, która przyjmowała swoich gości w turbanie na głowie, w fantastycznym stroju wróżki, z laszczką czarnoksiężnicy w ręku.

Panna Weronika jest osobą czterdziestoletnią może, bardzo dobrej tuszy, w szafirowej, jedwabnej sukni, napełniającej maleńki przedpokój chrząstem modnych draperyj.

Wprowadziła mnie do saloniku, prosząc, abym poczekała trochę, aż osoba, którą obecnie „konsultuje”, odejdzie.

— *Très-bien, madame!*

Salonik uoczył mnie tym samym pospolitym wyglądem, co jego właścicielka. Stoi na środku, na

darstwa w Wysokiem Litewskiem, zorganizować hodowlę nasion na racjonalnych zasadach, w dążeniu tem jednak Smolany dosięgły znacznie niższych rezultatów w porównaniu z dobrami Wysokie hr. Potockiej. Przekonywa o tem choćby zestawienie prób na stacjach muzealnych; w nasionach bowiem p. Pitowa uderza dość znaczna procentowość zanieczyszczenia. Jest to szczegół—nie wątpimy—przypadkowy tylko i w następstwie może być usunięty, tegoroczny jednak występ p. Pitowa przekonywa, iż w stronie technicznej uprawy zboża dóbr Smolany potrzeba mu poczynić znaczne ulepszenia. P. Pitow wystawia żyto, jęczmień, owies, koniecinę i kartofle.

Oryginalną i interesującą jest wystawa firmy Szmyt-Zabłocki w Kijowie, a interesująca dzięki zaprodukowaniu nowych roślin przemysłowych. Mamy tu najpierw lallemaucję, roślinę oleistą, dającą olej i makuchę i wiele niewybredną na warunki gleby i klimatu; występuje ona do współzawodnictwa z rzepakiem, pochodzi zaś z Persji.

Oprócz tego dom kijowski wystawia owsy kurskie z dóbr p. Chanienki w gub. kurskiej, rapsy: szwedzki, nowo zelandzki i brabancki p. Markiewicza z gub. połtańskiej oraz buraki cukrowe generała Hladona z gub. charkowskiej. Pp. Szmyt Zabłocki zgromadzili więc w swej kolekcji wystawców z gub. południowych Cesarstwa.

O lallemaucji objaśnia zwiedzających przedstawiciel domu kijowskiego, stale obecny na wystawie.

Przerywamy w tem miejscu naszą opowieść, ażeby słów kilka poświęcić sprawom bieżącym wystawy.

A więc donosimy, że narady chmielarskie rozpoczęły się dziś o godzinie 11-ej rano i odbywają się pod przewodnictwem p. Ludwika Rossmana z Bielawy.

Dyskusja toczy się w zaczerowanym kole członków Towarzystwa popierania przemysłu i handlu, których liczbę powiększono przez zaproszenie, jako ekspertów, plantatorów chmielu i handlujących chmielem.

Pod obrady poddano dwie kwestje: ocena nasion zagranicznych z inicjatywy komitetu Towarzystwa w Petersburgu i ustalenia handlu chmielem wewnątrz kraju, z inicjatywy właścicieli plantacji bobrujskich.

W chwili gdy to piszemy, narady zostały zawieszono, bez powzięcia jakiegokolwiek uchwały. Dalszy ciąg narad odbędzie się w poniedziałek.

PRZY OKIENKU.

Mama się gniewa, że u okienka,

Gdy on ulicą przechodzi..

Cóż mnie przechodzić jakiś obchodzi?..

Robię co każda panienska.

Jestem ciekawą, więc na ulicę

Wyglądam przez okno moje.

nim, o! dziwo, zamiast denerwujących ilustracji czarnej magji, numer *Journal amusant*, bukiet zasuszonych kwiatów, szkatulka do roboty i parę innych prozaicznych drobiazgów. Na ścianie duże lustro, pod niem kanapa, naprzeciwko fortepian, a w jednym oknie, wśród doniczek zakurzonych zieleni, klatka z kanarkiem, drącym się z całych sił swego złotego gardziółka.

Całość robiła wrażenie mieszkania spokojnej, starej panny. Ten bukiet bezwonných, martwych kwiatów, ten kanarek, ten fortepianik staroświecki, otwarty, o złotych klawiszach, po których zdają się błąkać jakieś sentymentalne, przebrzmiałe dziś melodie, te kanwowe poduszki na kanapie—wszystko to naprowadzało myśli o pamiątkach, wspomnieniach i echach przeżytej młodości. Każdy sprzęt skarżył się sobie właściwą samotnością, a głęboka cisza napełniająca pokój uwydatniała jeszcze bardziej jego melancholijną powierchowość. Z po za bożnych drzwi w tapecie, prowadzących, jak się domyśliłam, do właściwego sanktuarjum wróżki, nie dolatywał najłżejszy szmer. A jednak, według wszelkiego prawdopodobieństwa, mówili się tam w tej chwili dwie rzeczy.

Stopniowo zapominałam po co tu przyszłam. Chirromantka, kabalarka, jasnowidząca, znikła mi z oczu, została tylko panna Weronika, samotna stara panna i zamiast dumać nad mojem własnem przeznaczeniem, jakie mi za chwilę miała odstąpić, zaczęłam budować w myśli romantyczny gmach jej przeszłości, jak mi się to zawsze zdarza, ilekroć spektakł kobietę niemłodą, niebrzydka i niezamężną. Ta potrójna kombinacja przedstawia mi się jak błady, wypłowiały tryptyk, zamykający w sobie relikwie jakiejś miłości—męczennicy, jakichś nieziszczonych pragnień, którym długie cierpienie dało melancholijną aureolę.

Że czasem jego spojrzenie schwyce,
To winny tylko powoje,
I biała róża i drobne bratki,
Co są w doniczkach na oknie,
I bukiet, co tam w flakonie moknie...
On patrzy—bo lubi kwiatki.
A że ja swoją twarz od niechęcia
Za różą skryję lub bratkami,
To cóż w tem złego, gdy się spojrzenia
Nasze spotkają przypadkiem?

Kalja.

WIADOMOSCI BIEŻĄCE

== Komitet giełdowy w Charkowie odniósł się niedawno do ministerjum finansów z prośbą, aby ze względu na nader trudne położenie cukrowników podwyższono normę pożyczek, wydawanych na cukier, z 60% targowej ceny na 3 rs. od puda. Obecnie, jak donoszą *Pet. wiad.*, ministerjum dało w tej sprawie odmowną odpowiedź.

== Rząd austriacki nanowo zabronił przywozu z Rosji owiec i surowych produktów zwierzęcych, z wyjątkiem mytey wełny i włosa końskiego.

== *Minskij wiestnik*, którego wydawnictwo zostało chwilowo zawieszono, zaczął w tych dniach nanowo wychodzić w zwiększonej objętości.

== Na gruntach wsi Pszenia, w powiecie olkuskim, Towarzystwo przemysłowo-górnictwa „Hrabia Renard”, czyniąc poszukiwania świdrowe, trafiło na głębokości 321 st. na pokład węgla kamiennego, grubości 2 1/2 stopy.

== Dzisiejszy rozkaz policyjny zamieszcza listę kilkunastu osób, skazanych w drodze administracyjnej za wyjazd za granicę bez paszportu na kary pieniężne po 14—50 rs. każdą.

== Długość rur wodociągowych, ułożonych w mieście bieżącym na ulicach Brackiej, Szpitalnej, placu Wareckim i Świętokrzyskiej wynosi 2420 stóp bież.; po przeniesieniu zaś robót na Żelazną ułożono po dzień dzisiejszy 37 stóp rur o 6-calowej średnicy i około 1200 stóp bież. o 4-calowej średnicy; roboty ziemne posunięto około 400 stóp naprzód.

== Według obliczenia zarządu „Czytelnia czesko-słowiańska”, w mieście naszym zamieszkuje 230 Czechów, zajmujących się tutaj bądź przemysłem, bądź rzemiosłami lub handlem.

== W roku bieżącym otwarte będą tylko dwa przytulki noclegowe, jeden w parku na Pradze, drugi na ulicy Pawiej. W tym ostatnim będzie pomieszczenie na 500 osób. Otwarcie przytułków nastąpi najpóźniej dnia 1-go listopada.

== Ponieważ zauważono, iż w niektórych punktach miasta latarnie gazowe zapalane są później, aniżeli wskazuje przepis, przeto służba policyjna otrzymała polecenie baczyć, aby pod tym względem

Mogę się w tem mylić i często, ale mnie to z mego nawyknięcia nie leczy.

Po niejakiem czasie panna Weronika ukazała się znowu i poprosiła mnie do drugiego pokoju, zamykając starannie drzwi za sobą. Ma ona osobne wejście i wyjście dla swojej klienteli tak, żeby o ile możności uniknąć spotykań się konsultantów.

Wróżbiarska atmosfera zaczęła znów na mnie działać, dzięki oczom panny Weroniki, oczom czarującym, dużym, podkrążonym, których wyraz miał w sobie coś dziwnego.

Wskazała mi miejsce na fotelu wprost okna, sama zaś usiadłszy plecami do światła, zapytała, czy chcę aby mi wróżyła z rąk, z kart, czy przez sen.

Wybrałam dwa pierwsze sposoby, uznawszy trzeci za zbyt ryzykowny.

Przedzielał nas maleńki stolicek, na którym chirromantka poleciła mi położyć obie ręce.

Długą chwilę, siedząc w cieniu, wpatrywała się we mnie bystro swemi wielkimi, czarnymi oczyma, poczem spuściła je na moje dłonie, badając linje.

— Rzecz dziwna—odezwała się wreszeie—widzę jakby dwa nazwiska, własne i przybrane, a jednocześnie widzę, że pani nie jesteś zamężną. To mi każe wnosić, iż pani masz jakieś *nom de guerre*, nabyte przez siebie samą, pod którym bardziej jesteś znana, niż pod tem, jakie masz po rodzicach.

Taki początek zmieszał mnie trochę. Musiałam przyznać, że się nie myli co do podwójności nazwiska i prosiłam ją, żeby mi powiedziała na jakim polu służy mi pseudonim.

Tutaj przenikliwość, a raczej frenologiczna wiedza (bo zaczęła opatrywać mi czoło) zawiodła wróżkę, wymieniła bowiem tę karierę artystyczną, do której jako żywo żadnych nigdy zdolności nie miałam, mianowicie śpiew.

nie było opóźnienia i o każdej zwłoce winna jest zawiadomić władzę, celem pociągnięcia opieszalech oficyalistów do kary.

W biurze tutejszego urzędu loterii klasycznej odbyła się rewizja ksiąg, która wykazała zupełny porządek. Rewizje takie odbywać się mają perjo-dycznie co pół roku.

W dniu jutrzejszym odbędą się w tutejszym magistracie trzy licytacje, a mianowicie na dostawę 150 sążni kubicznych piasku wiślanego dla filtrów nowego wodociągu na Koszykach, na dostawę w r. b. przedmiotów pogrzebowych dla służby pogrzebowej cmentarza powązkowskiego od sumy kosztorysowej 4,031 rs. 82 kop., oraz na jednoroczną dzierżawę miejsc stróżów przy studniach wodociągowych na rogu ulic Mazowieckiej i hr. Berga oraz na rogu alei Jerozolimskiej i Nowego Świata.

Jutro, o godzinie 4-ej po południu, odbędzie się w lokalu gospody kwartalna sesja czeladników bednarskich; o godzinie 6 ej wieczorem, w kancelarji zgromadzenia, kwartalna sesja czeladników rzemieślniczych; również o godzinie 6-ej, w mieszkaniu starszego sesja czeladników rymarskich.

Znany miłośnik i gorliwy zbieracz starożytności polskich, Benedykt hr. Tyszkiewicz, bawi obecnie w naszym mieście.

JE. ks. arcybiskup warszawski wyjechał w dniu dzisiejszym na uroczystość poświęcenia nowo wzniesionego kościoła w Sobieszynie, pow. garwołińskim.

Powieść polska po niemiecku. Nieprzyjazna dla nas ale niestety używająca sławy pierwszorzędnego organu europejskiego *Neue freie Presse* rozpoczęła w fejtynie swoim druk powieści Elizy Orzeszkowej „Pan Graba”.

Jest to wysoki dowód uznania, jakie zaskarbiła już sobie za granicą znakomita nasza powieściopisarka; fejtyn bowiem rzeczony organu wiedeńskiego fejtynu drukuje wyłącznie utwory pisarzy uchodzących za pierwsze potęgi beletrystyczne obecnej chwili.

Alfons Daudet, Zola, Spielhagen, Wilbrandt, Turgeniew, Bret Hard, Wilkie Collins, Onida, stanowili i stanowią prawie wyłącznie reprezentację literacką tego fejtynu.

W gronie tych nazwisk przed trzema laty znalazł się Kraszewski z powieścią „Bez serca”, obecnie Orzeszkowa.

Z teatru i muzyki.

Na scenie teatru Rozmaitości wznowioną zostanie wkrótce komedia w trzech aktach J. A. Święcickiego „O własnej sile”.

Do wystawienia w teatrze Małym przeznaczoną została trzyaktowa krotchwiła z francuskiego pp. E. Gondineta, F. Oswalda i P. Goffarda „Jonatan”

Uczulam się w obowiązku zaprzeczyć, co ją mocno zdziwiło.

— Czeka panią... — ponowiła, biorąc mnie znów za rękę.

— Zechejciej pani nie mówić mi co mnie czeka, lecz co mnie już spotkało — przerwałam. — Słyszałam o osobie, której pani przepowiedziałaś śmierć kogoś bliskiego i nie mam ochoty dowiedzieć się o czemś podobnym. To zawsze wywiera wpływ ujemny na wyobraźnię.

— Pani wierzysz w chiromancję? — zapytała.

— Chciałabym się przekonać, czy w nią wierzyć można. Proszę mi coś powiedzieć o moim charakterze.

Rzecz prosta, że w tem miejscu zapuszczam zasłonę na posiedzenie. Jeżeli przytoczyłam ów pierwszy szczegół o nazwiskach, to dlatego, iż wydaje mi się istotnie zdumiewający swoją trafnością tam, gdzie wprost niepodobniestwem było przypuścić, aby cośkolwiek mogło wróżkę na ten domysł naprowadzić.

Byłże to poprostu przypadek, czy też objaw tej szczególnej intuicji, jaką ma ta kobieta posiadać? We wszystkim co mi następnie powiedziała była taka mieszanina prawdy i fałszu, tyle spostrzeżeń trafnych obok tylu bezpodstawnych, że w ostateczności nie wiedziałam, czego się trzymać. Niechby już były same brednie, albo same przekonywające fakta. Ale nie! Jakby z umysłu, ledwo powiedziała mi rzecz budzącą do pewnego stopnia zaufanie, wnet następowało po niej coś, co rodziło lekceważącą niewiarę. Słuchałam więc panny Weroniki w milczeniu, podnosząc naprzemiennie brwi lub wzruszając nieznacznie ramionami, co pierwsze znaczyło: „To ciekawe!” a drugie „To niedorzeczne!”

Jedną przeciwie okoliczność zastanowiła mnie najbardziej, to jest podobieństwo moralnych sylwetek osób tak lub owak z memi losami związanych, które mi naszkicowała.

albo „Po amerykańsku”, w przekładzie M. Chrzastowskiego.

* „Wojna podczas pokoju” wraca w przyszłym tygodniu po kilkumiesięcznej przerwie na repertuar teatru Małego.

* Podobno między dyrekcją teatrów warszawskich a panem de Negri, tenorem włoskim, toczą się układy, celem pozyskania sympatycznego śpiewaka na paromiesięczny pobyt z rozpoczęciem przyszłego sezonu wiosennego.

* Do baletu „Indje”, który po dłuższej przerwie odtąńczony zostanie jutro w teatrze Wielkim, wprowadzono kilka nowych tańców dla popisu młodszych sił baletowych.

* W Dolinie szwarskiej orkiestra warszawska pod dyrekcją A. Sonnenfelda daje jutro koncert, na którym wykonane będą wyłącznie utwory kompozytorów polskich.

* Znany fortepianista p. Aleksander Michałowski wyjeżdża niebawem do Petersburga, gdzie wystąpi z dwoma koncertami.

* Impresarjo berliński Herman Wolff rozpoczął ze Stanisławem Barcewiczem korespondencję względem tegorocznych jego wycieczek artystycznych po Europie

— Wieczór deklamacyjny. P. Stanisław Konopka, recytator, o którego przybyciu do Warszawy donosiliśmy, daje swój pierwszy wieczór w środę d. 20-go b. m. w sali resursy obywatelskiej.

Na pierwszy swój występ przed publicznością warszawską wybrał p. Konopka wspaniałą tragedję Karola Gutzkowa „Uriel Akosta”, którą artysta wygłosi z pamięci.

Połowę dochodu z wieczoru przeznaczają p. Konopka na pomnik ś. p. Królikowskiego.

Zarówno ciekawość usłyszenia polskiego recytatora, jak i cel wiążący się tak szlachetnie z pamięcią zgasłego mistrza, sprowadzą zapewne licznych słuchaczy w środę do sal resursy obywatelskiej.

— Ze sztuki.

* „Dziewica orleańska” Jana Matejki ukaże się na wystawie popierania sztuk pięknych w przyszły piątek, tj. dnia 22-go b. m.

Obraz ten, stosownie do umowy z właścicielem, pozostanie w naszym mieście przez ciąg sześciu tygodni.

— Z wystawy konkursowej.

W dniu wczorajszym wystawę czasową konkursową w sali resursy obywatelskiej zwiędziło osób 27.

Za to w dniu dzisiejszym, dzięki pomyślniejszej pogodzie, już od rana publiczność napływała dość licznie.

Wystawa trwać będzie prawdopodobnie do końca bieżącego miesiąca.

To już chyba przekraczało granice chiromancji.

— Jakim sposobem — zapytałam — możesz pani widzieć czyjś charakter lub czyjś powołanie na mojej ręce?

Sybilla podniosła na mnie oczy i odrzekła z przy-ciskiem:

— *Ca y est.*

— Wszak pani posługujesz się metodą Desbarollesa? — badałam dalej.

— Tak; ale sam pan Desbarolles przyznał mi większą niż u niego łatwość w odgadywaniu linii. Naturalnie wypływa to z mego daru jasnowidzenia, którego on nie posiadał. Teraz naprzykład widzę na ręku pani coś odnoszącego się do jej przyszłości, a ponieważ jest to rzecz pomyślna, więc ją powiem.

— Niech i tak będzie — odrzekłam — ale uprzedzam panią, że się tem nie ucieszę, gdyż we wróżby szczęśliwe stanowczo nie wierzę. Co innego przepowiednia nieszczęścia. Ta mogłaby pozostawić po sobie jakiś mimowolny niepokój w usposobieniu, skłonnom, jak to pani sama zauważyłaś, do pesymizmu. Nie odpowiedzi to więc grunt do szepienia na nim różowych prognostyków. Nie przyjmą się bezwarunkowo.

— To nie nie szkodzi. *Je tiens à vous le dire.*

I powiedziała; poczem, sięgając do szufiadki, rzekła:

— A teraz zobaczymy o ile karty potwierdzą to, co mówi ręka.

Karty panny Weroniki były jakieś osobliwsze: bardzo duże, bardzo grube i nadzwyczaj śliskie.

Kazała mi zebrać lewą ręką i kładła kilka razy kabałę, tłumacząc mi ją głosem przytłumionym i powolnym.

Wyglądało to tak, jak gdyby miała większy szacunek dla tego klucza do tajemnic życia niż dla chiromancji. Widocznem było także, iż ją to męczy, ale z pewnym tryumfem obwieściła mi, że karty zgodne są zupełnie z wyczytaną na dłoni przepowie-

— Towarzystwo geograficzne.

Kwestja zawiązania Towarzystwa geograficznego w Warszawie podjęta została nauowo w gronie kilku uczonych, poświęcających się geografii.

Tym razem, jak nas informują, zamiar utworzenia instytucji może urzeczywistnić się rychło, z pożytkiem dla nauki i z korzyścią dla kraju.

— Na kościół św. Aleksandra.

Między mieszkańcami parafii św. Aleksandra agituje się myśl urządzenia zabawy w połączeniu z loterią fantową na zasilenie funduszu budowy świątyni.

Zabawa ta, według projektu, odbyłaby się w roku przyszłym w miesiącu czerwcu.

† Wspomnienie pośmiertne.

Wczoraj liczny orszak odprowadził na wieczny spoczynek zwłoki ś. p. Jerzego de Bertholdie o, obywatela niegdyś miasta Warszawy, potem wiejskiego.

Oddawna zamieszkały między nami, nieboszczyk dobrze się zasłużył tutejszemu społeczeństwu.

W roku 1848 ym na urzędzie ławnika w wydziale ekonomicznym, a potem wojskowym, ś. p. Jerzy rozwinął istotną energję w sprawach miejskich.

W roku 1852-im i następnych zasiadał w zarządzie szpitala oftalmicznego i wpływem swoim na rozszerzenie pierwotnego gmachu oddziałal, oraz na urządzenie wielu tamże ulepszeń.

Jednocześnie był członkiem zarządu Instytutu głuchoniemych i ociemniałych i pomagał czynnie ks. Szczygielskiemu do pomyślnego rozwoju tej uczelni.

W roku 1865 ym spotykamy go na kresach guberni permskiej, z kąd pismo nasze korespondencjami zasiłał.

Po powrocie znalazł się bez środków i objął pocztaliterję warszawską, którą prowadził wzorowo.

Jako człowiek wielkiej prawości, zgonem swoim wszystkich serdecznie zasmucił.

— Związek kasy.

Ponieważ projektowane stowarzyszenie kelnerów do skutku nie przyszło, więc jeden z właścicieli hotelu a zarazem restauracji, postanowił pośrednio zao-piekować się dolą swej służby.

W tym celu zawiązał coś nakształt kasy przezorności i wzajemnej pomocy.

Przedewszystkiem zostały zniesione „napiwki” osobiste, a goście tak restauracyjni, jak i hotelowi, składają datki przeznaczone na służbę do puszek umyślnie urządzonych.

Przynępał w obecności kilku kelnerów co tydzień owe puszkki otwiera i dopelnia obrachunku.

Połowa sumy rozdziela się bezzwłocznie między służbę w stosunku do pobieranej płacy, reszta zaś dołącza się do funduszu kasy przezorności, lecz na imienny udział każdego uczestnika.

Nauto z pensji pobieranej od pryncypała strąca

dnia. Prawdę rzekłszy, mogły być i w sprzeczności, a nie byłabym się na tem poznała.

Nadmienić jednak muszę, chcąc być ścisłą, że traf chciał znowu, aby drobny, szczegółowo określony fakt, nie należący w dodatku do kategorii tych, które się codziennie zdarzyć mogą, a jaki mi między innymi z kart wywróżyła, sprawdził się w parę dni potem; co mnie wszelako gorętszą wiarą w dalsze przepowiednie nie natchnęło.

Pożegnałam pannę Weronikę z przekonaniem, że chiromancja o ile w pokiereszowanych zygzakami dłoniach naszych doszukuje się cech naszego temperamentu, skłonności, a zwłaszcza tego wszystkiego, co się do fizycznej organizacji odnosi, o tyle pozostaje we właściwych sobie granicach i jako z taką liczyć się z nią można.

Z chwilą, gdy zasiada na trójnogu wieszczki, potrzeba bardzo dużo dobrych chęci, żeby ją na serio traktować.

Nb. Nie dziw się, sz. redaktorze, że pod wpływem wizyty u panny Weroniki i ja mam maleńki atak jasnowidzenia, dzięki któremu zdaje mi się, iż widzę gdzieś daleko, daleko jednego z twoich współpracowników, jak rzuciwszy okiem na ten fejtyn wola oburzony:

— Ależ i ja ongi, *anno domini* coś o jakiejś wróżce pisałem. Sam już dobrze nie wiem, co to było, ale czytelnicy powinni mieć cały artykuł jak pacyer, a piszący wiedzieć, że przedmiotem, o którym ja wzmiankę uczyniłem, poruszać więcej nie wolno. Czy podobna, aby kto miał tak krótką pamięć!

Co do mnie, jestem mniej wymagająca, nie mam naprzykład żadnej pretensji do p. Chłędowskiego, który w *Gazecie lwowskiej* pisał teraz o armji zbawienia i nie zdziwił się zgola, jeżeli za lat kilka, co mówię, nawet za kilka tygodni, spotkam się na szpaltach *Kurjera* z artykułem o... chiromancji.

H. J. B.

się co miesiąc po 5% dla powiększenia funduszu kasy przezorności.

Uczestnikowi nie wolno podnieść swego udziału, aż dopiero przy opuszczeniu służby.

Wolno mu jednak do wysokości połowy udziału zaciągnąć pożyczkę, za solidarnym poręczeniem dwóch uczestników.

Tak się mniej więcej przedstawia prowizoryczny regulamin związanej kasy przezorności, pryncypał zaś ze swej strony na udział każdego uczestnika ofiarował po 10 rs., aby uczynić początek.

W ten sposób założona kasa funkcjonuje dopiero od dwóch tygodni, wszyscy zaś pracownicy hotelu i restauracji dobrowolnie przystali na tę innowację, która zapewnia im wyraźną korzyść.

Jakkolwiek taka prywatna kasa nie jest w stanie zastąpić ogólnego wzajemnego stowarzyszenia, lepszy jednak półśrodek, niżeli brak wszelkiej przezorności na przyszłość.

= Wjazd do Pekinu.

W dniu wczorajszym opuścił Warszawę Tadeusz Gąsiorowski, który przed paru laty ukończył akademję medyczną w Paryżu.

P. G. udał się do rodziców, zamieszkałych w Paryżu, z kąd następnie wyruszy do Pekinu, gdzie otrzymał za pośrednictwem jednego z przebywających tam rodaków posadę urzędowego lekarza.

= Znowu o grosz.

Ceny cukru w sprzedaży cząstkowej znowu podniesiono o grosz na funcie.

W ten sposób funt cukru kosztuje obecnie 28 i 27 groszy, w głowach zaś całych po 27 i 26 groszy.

W ciągu więc tygodnia handlujący cukrem, bez żadnej racjonalnej jak dotąd podstawy, podwyższyli ceny o trzy grosze.

Takie nagłe podrożenie musi spowodować znowu ograniczenie zużycia cukru, co dla fabrykantów nie może być korzystnym.

= Fijołki z gruntu.

W jednym ze sklepów ogrodnich na Nowym Świecie wystawiono wczoraj kilkanaście bukietów ze świeżych fijołków zebranych z gruntu.

Jak na porę obecną, są to dość rzadkie okazy, za które amatorowie kwiatów płacili ogrodnikowi nawet dość drogo, bo 20 kop. za jedną wiązaną.

= Zwrot weksli.

Przed dwoma miesiącami kupcowi I. Czymerowi wyciągnięto w wagonie tramwajowym pugilares, w którym oprócz gotowizny w kwocie około 200 rs., znajdowały się weksle i rewersy na sumę 2700 rs.

Poszkodowany, nie będąc zresztą pewnym czy to zguba, czy też kradzież, ogłosił kilkakrotnie, iż znajduje, zwracając weksle, może w nagrodę zatrzymać gotowiznę.

Ogłoszenia te jednak żadnego skutku nie odniosły. Dopiero w dniu onegdajszym Czymer otrzymał list rekomendowany z zagranicy, a mianowicie z Brodów w Galicji.

W liście tym znajdowały się cztery weksle oraz dwa rewersy, brakowało zaś jednego dokumentu.

List pisał dobry znajomy, a nawet imiennik Czymera, właściciel sklepu w Brodach.

Zawiadomił on poszkodowanego, że owe dokumenta zostały mu w dziwnie tajemniczy sposób podarowane w sklepie.

Jakim sposobem złodziej z Warszawy zawędrował do Brodów i tamtejszemu Czymerowi weksle podarował? — to już pozostaje zagadką trudną do rozwiązania.

= Głórzymia kradzież.

Po sprawdzeniu okazało się, iż portfel, skradziony tak zuchwale Weltowi na Nalewkach, zawierał walory na sumę około 100,000 rs.

Kradzież ta dziś została wykryta, dzięki energicznemu, osobistemu śledztwu naczelnika p. Wojciecha, który przytrzymał całą szajkę złodziei.

Pieniądze i weksle odebrano.

Blizsze szczegóły podamy jutro, gdyż wiadomość niniejszą otrzymujemy w ostatniej chwili.

= Zamiar kradzieży.

Dziś rano po otwarciu sklepu Straussa, na Długiej pod nr 29-ym, zauważono ogromny nieład, twierdzący o gospodarce złodziei.

O towar weale się nie kusili, był tylko zamiar rozbicia kasy ogniotrwałej.

Świadczy o tem pogięte ściany, zepsuty zamek, lecz usiłowania łotrów okazały się daremne.

Celem wysledzenia zuchwałych złodziei zarządzone poszukiwania.

= Znaczne kradzieże.

Wczoraj wieczorem p. E. Plebiński, adwokat przysięgły, mieszkający na Długiej pod nr 4-ym, powróciwszy do domu z przerażeniem spostrzegł brak portfela położonego na stole.

W portfelu tym znajdowały się weksle i dokumenty pieniężne różnych osób na sumę 12,000 rs.

Złodziej, jak można sądzić, dostał się do mieszkania przez lufek.

Oprócz portfela zabrał on palto.

Dla p. P. kradzież portfela stanowi ogromną stratę, złodziejowi zaś z weksli i dokumentów nie przyjdzie.

Oprócz kilku drobnych kradzieży, spełniono wczoraj cztery większe w mieszkaniach, a mianowicie:

U J. Pfefera pod nr 10-ym na Franciszkańskiej skradziono klejnoty wartości 300 rs., a złodzieje dostali się przez okno do ogrodu.

Na Freta pod nr 26-ym w biały dzień otworzono w trychem drzwi mieszkania J. Ziębickiego, którego okradziono na 220 rs.

W mieszkaniu E. Gulmana, urzędnika kolejowego, pod nr 111-ym na Marszałkowskiej spełniono kradzież klejnotów wartości kilkuset rubli, a nadto złodzieje zabrali rewolwer i pistolet.

Wreszcie pod nr 68-ym na Chmielnej Z. Bojdańskiej skradziono rzeczy na 200 rs. i kilkadziesiąt rubli w gotówce.

= Z ulicy.

Dziś rano na placu Grzybowskim z niewiadomej przyczyny przewrócił się wóz frachtowy.

Furman Andrzej Œwik przycięciony całym ciężarem, uległ złamaniu nogi i poniósł ciężkie uszkodzenia lewego boku.

Poszwankowanego w stanie bezprzytomnym odwieziono do szpitala.

= Przejechania.

Na Chłodnej dorożkarz nr 15 najechał na jakąś kobietę, która boleśnie się potłukła, a nadto została przewróconą latarnia gazowa.

Na Dzikiej Anna Puszczyńska dyszłem wozu roboczego została zranioną w głowę.

= Wypadek z ogniem.

Dzisiejszej nocy, o godzinie kwadrans na 3-cią, w domu pod nr 12-ym przy ulicy Senatorskiej w składzie szkła i porcelany p. Cybulskiego zpalilo się od silnie rozpalonego pieca drzewo opałowe, a następnie sufit.

Wezwany na pomoc oddział ratuszowy wysłał toporników, którzy ogień wkrótce ugasił.

= Z rolnictwa.

Z mławskiego i przasnyskiego donoszą do *Kor. p.*, iż w miejscowościach pogranicznych sprzedają obecnie słomę do Prus.

Ostatnia już nędzą może chyba doprowadzić rolnika do pozbywania się tego cennego produktu, którego pozostawienie na gruncie należy do pierwszych obowiązków dobrego gospodarstwa.

Jeżeli gdzie, to tutaj mogłyby z pożytkiem być zastosowane środki celne, zabraniające stanowczo sprzedawania słomy, której ubytek zuboża naszą głębę na korzyść Niemców.

= Rewizja sanitarna.

W Kielcach, jak donosi miejscowa gazeta, odbywają się obecnie rewizje sanitarne nieruchomości.

Rewizję wywołała obawa cholery.

= Pożar w Grodnie.

W Grodnie, jak donoszą do *Kur. por.*, bez dokładnego oznaczenia daty, wybuchł w tych dniach pożar, w którym spłonęło 6 domów.

Przyczyną pożaru była nieostrożność urzędnika Fołtyna, mieszkającego przy ulicy Podolskiej.

Zapalając lampę, Fołtyn oblał na siebie odzież, która zajęła się płomieniem.

Nieszczęśliwy poniósł śmierć.

Z ratujących zabił się na miejscu strażak Adam Szubicki, który drapiąc się na dach, spadł na bruk. Kilku innych strażaków poniosło silne skaleczenia i obrażenia.

Z ruchomości nie prawie nie uratowano, z inwentarza żywego spaliły się trzy krowy i koń; straty w ogóle bardzo znaczne.

= Wypadki kolejowe.

W dniu 13-ym b. m., w pobliżu stacji Chełm, pociąg towarowy kolei nadwiślańskiej, idący w stronę Warszawy, przejechał na śmierć Karola Henika, okolicznego mieszkańca, który prawdopodobnie przechodząc plantem kolejowym, przypadkowo dostał się pod koła pociągu.

W dniu 14-ym b. m. na stacji Strzemieszycy kolei wiedeńskiej, przy ustawianiu wagonów pod pociąg towarowy, znaleziono na planicie potłuczonego, z obciętemi palcami u ręki, stróża nocnego Jana Jenisza, którego po udzieleniu pierwszej pomocy odwieziono do szpitala.

W obu wypadkach w celu wyjaśnienia przyczyn prowadzi się śledztwo.

ZE STATYSTYKI.

* W szpitalu starozakonnym, według sprawozdania za lata 1881—84 włącznie wydanego staraniem obecnego kuratora szpitala p. S. Lewentala, leczyci się ogółem w tym przeciągu czasu chorych 18,268, z tych wyzdrowiało 16,343, zmarło 1,623, pozostało przeto na r. 1885 chorych 302. Dni instytucyjowych chorzy przebyli 428,872, z których na chrześcijan wypadła dni 13,029. Śmiertelność przedstawia się w stosunku jednego wypadku na 118. Utrzymanie chorego wynosiło dziennie kop. 428. Dochody uczyniły rs. 196,472 kop. 38, wydatki zaś rs. 205,731 kop. 16 $\frac{1}{2}$, a zatem wydatki przewyższyły dochody o rs. 9,258 kop. 98 $\frac{1}{2}$. Niedobór powstał z powodu cofnięcia przez rząd zasiłku rs. 9,000, udzielanego szpitalowi rokrocznie aż do roku 1884. Majątek szpitala składa się z gmachu szpitalnego wraz z placem, utensylj, oraz kapitałów lokowanych w banku państwa lub na hypotekach, a wynoszących rs. 156,607 kop. 97. Procent od tychże kapitałów objęty jest budżetem dochodów i obracany na utrzymanie szpitala oraz na inne cele specjalne, przez legatarjuszów wskazane. Majątek szpitala w okresie sprawozdawczym zwiększył się w kapitałach o rs. 30,565 kop. 6 oraz w ruchomościach o rs. 4,414 k-p. 61 $\frac{1}{2}$. W ambulatorjum szpitala starozakonnym

leczyło się bezpłatnie w ciągu lat czterech osób 58,420 różnych wyznań, którym udzielono porad 118,712, 316 pasków rapturowych, 216 par okularów, oraz bezpłatnych lekarstw 57,068.

ZE ŚWIATA.

× Z Krakowa donoszą nam d. 15-go b. m.: Na wczorajszym posiedzeniu rady miejskiej weszła znowu pod obrady sprawa budowy nowego teatru w Krakowie. Pod tym względem wskutek życzenia prezydenta miasta przesało Towarzystwo techniczne swoją opinię, w której oświadczyło się: 1) za zniesieniem całego budynku szpitalnego na placu św. Duchy po ukończeniu budowy teatru; 2) kwotę 400,000 zlr. na budowę uważa za wystarczającą; 3) do składu jury, mającego ocenić projekt konkursowe, proponuje: 2 reprezentantów miasta Krakowa, dyrektora teatru, prof. Zacharjewicza i architekta Hochberga ze Lwowa, Ludwika Kozińskiego architekta z Warszawy, Karola bar. Hasenauera z Wiednia, prof. Odrzywołskiego z Krakowa i Józefa Sarego, inżyniera w Krakowie; 4) Towarzystwo doradza podzielić konkurs na dwie części: a) bezpłatnych szkiców, b) płatnych projektów; 5) wyraża nadzieję, że mimo rozpisania powszechnego konkursu, budowa teatru oddana zostanie polakowi. Do merytorycznego załatwienia powyższych postulatów nie przyszło, a rada uchwaliła tylko upoważnić prezydenta miasta do zaciągnięcia w instytucie kredytowym i w kasie oszczędności pożyczki w wysokości 450,000 zlr. Spłacenie tej pożyczki będzie dla gminy nadzwyczaj łatwym, jeśli, jak się spodziewają, przyjmie sejm krajowy na siebie amortyzację 100,000 zlr., a takąż samą kwotę kasa oszczędności w Krakowie. Reszta pokrytą zostanie z daru prywatnego, z dochodów z gazu i z dochodów z Sukiennic. Budowa teatru przysłały tedy do skutku bez nakładania nadzwyczajnego dodatku od podatków.

× Ojciec Milinowicz, biskup z Antivari, jak donosi *Diritto*, przybył do Rzymu, gdzie ma nastąpić jego wyświęcenie. Monsignor zwiędził kolegum polskie i dał się tam poznać kapłanom naszym. Po polsku mówi płynnie. Ks. Milinowicz dał się słyszeć, iż pragnie mieć kapłana z grona ziomków, z których kilku stale w charakterze kapłańskim przebywa na Czarnogórze. Wypada nadmienić, iż nowy pasterz otrzymał upoważnienie do erekcji katedry, oraz utworzenia kapituły, pod względem liczebnym odpowiedniej przepisom kościelnym.

× Vandersmissen, znany adwokat i poseł brukselski, osławiony jako zabójca swojej żony, stoi już od kilku dni przed sądami przysięgłymi w Mons, w prowincji Hennegau. Broni on się kosztem pamięci swojej żony, której listy, pisane do osób trzecich, odczytuje przed sędziami.

× Historyczne muzeum rewolucji zamierza urządzić rząd francuski. Plan do tego zbiornika, który ma ogarnąć wszystkie wypadki z lat 1789-go do 1799-go, wygotował literat Chassin.

× Modniarki paryskie wróciły na sezon bieżący częściej pluszowi. Jako futra ozdobne udzieliły pierwszeństwa niebieskiemu lisowi.

× Cesarz marokański lubi jazdę welocypedową, lecz nie lubi trudzić własnych nóg przy obracaniu kołby. Aby sobie tej pracy oszczędzić, kazał sobie zbudować wysoki i szeroki welocyped, zaopatrzony wrodzaj lektyki. Cesarz leży na posłaniu, a niewolnicy wprawiają welocyped w ruch.

— Złożono w redakcji Kurjera warszawskiego:

Na wpisy dla niezamożnych uczniów.

Bezimiennie rs. 4, w kółku u pp. Przedp. rs. 1, Alicja i Marja D. rs. 3, F. Flam adwokat rs. 10, redakcja *Gazety święteckiej* od czytelników z prowincji rs. 3 kop. 85.

— Gdyby kto posiadał filarki pod kandelabry marmurowe, stiukowe, a wreszcie i drewniane i zechciał z takowych zrobić ofiarę dla kościoła św. Piotra i Pawła na Koszykach, to zarząd kościoła przyjąłby ten dar z wdzięcznością.

— W dniu 13-ym b. m. odbył się w Warszawie w kościele Przemienienia Pańskiego ślub p. Jana Galesiewiczza, autora i artysty dramatycznego, z panną Aleksandrą Jarocką, córką obywatela z Podasia.

Nekrologja.

† S. p. Zygmunt Kowalski, kupiec z Petersburga, po krótkiej chorobie, zmarł dnia 13-go października r. b., przeżywszy lat 37. W smutku pozostała żona wraz z dziećmi i rodziną zaprasza smutnych i znajomych na wyprowadzenie zwłok z kościoła Przemien. Pańskiego przy ulicy Miodowej, dnia 17-go października r. b., to jest w niedzielę, o godzinie 2-jej i pół po południu, na cmentarz powązkowski odbyć się mające, a w dniu następnym, tj. w poniedziałek na żałobne nabożeństwo w tymże kościele o godzinie 9-jej zrana.

† Dnia 18-go października r. b., jako w pierwszą rocznicę śmierci s. p. Józefa Zaleskiego, byłego właściciela dóbr Mechowo, odbędzie się nabożeństwo za duszę zmarłego.

go, w kościele św. Krzyża o godzinie 11-iej zrana, na które pozostały synowiec zaprasza krewnych i przyjaciół zmarłego.

† Dnia 17-go października, to jest w niedzielę, jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci ś. p. Józefa **Erhardt**, odbędzie się nabożeństwo o godzinie 9-iej i pół zrana, w kościele powązkowskim, na które pozostała żona wraz z dziećmi zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —3531

† W dniu 19-ym października r. b., to jest we wtorek, odbędzie się nabożeństwo o godzinie 10-iej zrana w kościele powązkowskim, za spokój duszy ś. p. Heleny z Rowickich **Tarnowskiej**, poczem nastąpi poświęcenie pomnika na grobie familijnym, na które to obrzędy pozostały mąż wraz z córką i zięciem zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych nieboszczki. —3545—

† W poniedziałek, to jest 18-go października, jako w trzecią rocznicę śmierci ś. p. Józefa **Wittorta**, odprawi się o godzinie 10-iej zrana, żałobne nabożeństwo w górnym kościele św. Krzyża, na które żona zaprasza. —3546

Z Cesarstwa.

Pod tytułem „Rosja na półwyspie bałkańskim” zamieściło *Now. wr. list*, mający żywotne znaczenie z tego względu, że między innymi mówi o będącej na porządku dziennym sprawie bułgarskiej. Dotykając spraw Bułgarii, autor listu przedewszystkiem występuje przeciwko rozpowszechnionemu przekonaniu, jakoby w Bułgarii istniały jakieś stronnictwa przyjazne i nieprzyjazne Rosji. Zdanie takie jest najzupełniej błędne. „W rzeczywistości, pisze autor w poparciu swojego twierdzenia, naszych nieprzyjaciół w Bułgarii nie można liczyć więcej, jak na dziesiątki. Reszta zaś jest bezwarunkowo przywiązana do Rosji i sympatyzuje z nią. Dziwnem byłoby nawet przypuszczać, ażeby oni nie czuli i nie pojmowali tego, że historyczne, geograficzne i polityczne ich interesa są solidarne z interesami Rosji. Nie można zatem dzielić bułgarów na russofobów i russofilów. Ale jeżeli teraz wielu bułgarów idzie za naszymi przeciwnikami, to pochodzi to ztąd, że nie podzielają oni naszych zapatrywań na to, w jakim położeniu powinna się znajdować Bułgaria względem Rosji. Nie życzą oni sobie bezwarunkowo, abyśmy gospodarowali w Bułgarii. Tymczasem nasi przeciwnicy polityczni starają się każdy nasz krok wytłumaczyć tak, iżby obudzić w narodzie obawę targnięcia się Rosji na jego samoistność. Ale gdyby się bułgarzy przekonali, że za dewizę wzięli sobie *Bułgaria dla bułgarów*, i że nie uważamy za potrzebne gospodarzyć u nich, to nie można prawie wątpić, że wszędzie nastąpiłby rychły zwrot na naszą korzyść i kilkadziesiąt wrogich nam bułgarów straciłoby niebawem grunt pod nogami. Dlatego też trudno jest zbyt surowo sądzić bułgarów. Są oni stropieni i trzeba im dać czas na przywrócenie prawidłowego stosunku do Rosji. Trudność zadania polega na tem, aby wyjaśnić granicę, gdzie mianowicie ogólne polityczne kierownictwo Rosji, które ona mieć musi na półwyspie bałkańskim i do którego bułgarzy przyznają jej prawo, przechodzi w naruszenie praw samorządu wewnętrznego. Zadanie to jest możliwem do wykonania. Napoleon III-ci spełnił je mniej więcej z powodzeniem w Rumunji za czasów ks. Łucy, a w Serbji obecnie przeprowadzają je skutecznie austriacy i to jeszcze przy usposobieniu ludu sprzyjającym im daleko mniej, niż usposobienie Bułgarii względem Rosji. Ale jest to możliwem do wykonania tylko dopóty, dopóki sprawy nie przybiorą nader ostrego charakteru. W tym ostatnim wypadku godność Rosji może nas zmusić do chwycenia się skrajnych środków. Jakkolwiekby to było bolesnem, lecz w takim razie trzeba byłoby ulec okolicznościom. W każdym razie nawet uciekając się do takich środków, w naszym własnym interesie trzeba patrzeć na nie jako na środki przejściowe, a za podstawę naszych stosunków z jednowierzczymi państwami i narodami półwyspu bałkańskiego wziąć przyznanie prawa do zupełnej samodzielności w zarządzie wewnętrznym.”

Journal de St.-Petersbourg pisze: „Wbrew radom rozsądku i przezorności, rządcom bułgarskim zależało jak się zdaje na przyspieszeniu wypadków i na zarządzaniu wśród powszechnego bezładu i rozprężenia namiętności, wyborów do wielkiego zgromadzenia narodowego, mającego dokonać wyboru nowego księcia. Rezultat wyborów, o ile nam dotychczas jest wiadomym, jest takim jakim mógł i musiał być w danych warunkach. Dzięki systemowi terrorizmu umiejętnie zorganizowanego, nie cofającego się przed niczem, rejencja bułgarska potrafiła stłumić, unicestwić prawie żywoły umiarkowane i wymódz zwycięstwo, gwałcąc woborców. Sceny w Sofji i w innych miastach pokazują co warte są wybory, dokonane pod podobnymi rządami, przy takim postępowaniu. Wszyscy ci, co nie dawali się prowadzić do urny wyborczej, jak pokorne stado, dla złożenia głosów przygotowanych i zawczasu rozdawanych przez agentów rządowych, byli narażeni na

gwałty, obrzucani kamieniami, bici kijami. Opłakane te sceny są jaskrawem, zbyt nawet jaskrawem usprawiedliwieniem słuszności i właściwości rad tak usilnie dawanych rządcom bułgarskim odroczenia wyborów do chwili, kiedy rozdrażnienie przeminie, kiedy przyjdzie trafniejsze ocenianie rzeczywistości i wymagań sytuacji. W Sofji jednak nie zważano na rady. Wybory się odbyły. Zteroryzowane mniejszości powstrzymały się od stawienia się przy urnach — a były to mniejszości imponujące, skoro w Szumli np. na siedm tysięcy wyborców znalazło się trzy tysiące wstrzymujących się od głosowania. Rejencja będzie miała w zgromadzeniu przygniatającą większość — 420 głosów na 590 członków, mówi wczorajsza nasza depesza, według tymczasowego obliczenia. A potem co? Jakaż to jest legalność izby wybranej w takich warunkach? Co za znaczenie mogą mieć jej uchwały, wobec kilku razy ponawianych oświadczeń rządu rosyjskiego, że nie może ani uznać zgromadzenia reprezentantów w ten sposób ukonstytuowanego ani też sankcjonować jego postanowień. Zresztą ostateczny sąd co do wyborów bułgarskich i co do rzeczywistego położenia kraju jeszcze nie jest możliwym. Mimo zalewającego nas potoku informacji telegraficznych, prawda nie przedstawia się jeszcze w dość jasnym świetle. Informacje te, jakkolwiek obfite i szczegółowe, nie odznaczają się bezstronnością. Przeszły one przez ręce agentów rejencji bułgarskiej, którzy powierzają telegrafowi sprawozdania odpowiadające raczej ich widokom i interesom niż rzeczywistości. Brak wszelkich innych źródeł informacji i to tłumaczy ton zarówno nieżyczliwy jak i stronny depesz, które drukujemy. Ale prawda wyjdzie na jaw, zarówno co do rzeczywistego położenia Bułgarii, jak i co do rezultatów misji powierzonej bar. Kaulbarsowi, z której generał wywiązuje się z poświęceniem i zaparciem się siebie, godnem sprawy, której zwycięstwo chce zapewnić.”

Z ostatniej chwili.

Norddeutsche allgemeine Ztg., oceniając wynik wyborów bułgarskich, upatruje w nich nowy dowód swego dawniejszego twierdzenia, „że odjazd księcia Battenberga z Bułgarii był niepotrzebnym”. Gdyby inaczej było, ogromna większość narodu nie głosowałaby za ustanowioną przez niego a nie wolną od zarzutów rejencją.

Ajencja Havasa telegrafuje, iż doniesienia, jakoby baron Kaulbars doznał licznych zniewag i upokorzeń w swej podróży, nie mają najmniejszej podstawy. Przeciwnie w całej Bułgarii witano przedstawiciela Rosji z uszanowaniem należnym jego randze i charakterowi obecnemu. Prawda, że lud bułgarski wyrażał wszędzie zaufanie swoje do rządu i rejencji, ale objawy tego uczucia nie mogą być uważane za wrogą dla kogokolwiek manifestację.

Jen. Kaulbars, który d. 14-go b. m. przybył z powrotem do Ruszcuku, miał tam przez kilka dni zabawić. Powrotu jego oczekują w Sofji; według informacji niektórych pism zagranicznych, uda on się wszelako pierwsi do Bukaresztu.

Vossische Ztg. zapewnia, że jen. Kaulbars otrzymał instrukcję, aby zaniechał podróży do Rumelji wschodniej. Dziennik ten domaga się odwołania generała.

Z Burgas wysłano do pism petersburskich nieprawdopodobną wiadomość, że konsulowie angielscy agitują za wyborem księcia Jana szweryńskiego. Naturalnie, że nie ma on żadnych widoków.

Z Sofji donoszą, że z uwieczonych za udział w zamachu stanu oficerów już tylko dziewięciu siedzi obecnie pod ciężkim rygłem. Są to główni sprawcy zamachu.

Dzienniki bawarskie przepowiadają rychłe wyniesienie na tron tamtejszy dzisiejszego księcia rejenta. Jako zapowiedź tego faktu, pożądanego w interesie godności korony, uważać należy świeżo ogłoszony biuletyn urzędowy o stanie zdrowia króla Ottona, który bezwzględnie jest nieuleczalnym.

W d. 28-ym b. m. w Brukselli nastąpi wybór deputowanego ze stolicy belgijskiej do izby w miejsce adwokata Van der Smisena, który stojąc obecnie pod sądem w Mons za zamordowanie żony, zmuszony był złożyć mandat. Komitet zjednoczonych po raz pierwszy oddawna stronnictw liberalnych (radikalistów i doktrynerów) postawił jednogłośnie kandydaturę złożonego z urzędu burmistrza Namuru, p. Ronvaux.

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”.

Sofja 16-go października. — Wielkie zgromadzenie narodowe zwołanem zostało na dzień 27-my b. m.

(Ajencja północna.)

Petersburg 16-go października. — Z powodu telegrafowanej odpowiedzi rejencji bułgarskiej na noty ajencji rosyjskiej powiada *Journal de St. Pétersbourg*: Samodzierzcy władzy, którzy przeszło od roku zapędzają Bułgarię na tory rewolucyjne, a których byt i władza opiera się tylko na sile i gwałcie, kryją się obecnie po za konstytucyjną legalnością, aby uwiecznić rządy absolutnie bezprawne, które rozpoczęli, i pragną podtrzymać zgromadzenie narodowe, które wybrane zostało pod wpływem śrachu przed rządem i ślepo mu jest oddanem. Jemu to powierzają prawo rozstrzygnięcia o prawowitości wyborów i zatwierdzenia rządu, którego jest bezpośrednim wpływem. Trudno grać lepiej na słowach, aby przyswoić sobie charakter sędziów i stron w jednej osobie. Nie ma co dalej rozprawiać z nimi; nie można wszelako dopuścić, ażeby losy Bułgarii, od których zależy pokój na Wschodzie i w Europie, zostały oddane na łaskę i niełaskę radykalnych doktrynerów.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

— *Kalji*. — Jeden z wierszyków zamieszczamy; drugi jest mniej udatny.

— *Pani Lud. S. w Neapolu*. — Prosimy o dokładny adres. Pismo wysyłamy. Więcej listownie po otrzymaniu adresu.

GIEŁDA.

Warszawa d. 16-go października 1886 r.

Za weksle długoterminowe na Berlin żądano 52.37 1/2 o 10 kop. wyżej — bez tranzakcyj. Krótkoterminowe 52.32 1/2, płacone były 52.20, 52.25 do 52.30 — kurs to od czasów wojennych nie bywały.

Na Londyn 10.60, przy płaceniu 10.58 1/2 i 10.59 pół w końcu.

Na Paryż 52.30.

Na Wiedeń 85 rs. za 110 fl. — bez tranzakcyj.

Listy likwidacyjne większe 94.20, mniejsze 94.10, bez ruchu.

Pożyczka wschodnia 99.75.

Listy zastawne ziemskie pierwszych czterech serj 100.85, płacono 100.75. Serja V 99.80, przy tranzakcjach po 99.65, 99.70 i 99.75.

Listy zastawne miejskie 99.75, 98.85, 98.80 i 98.50 nominalnie notowane. Przewaga serji IV nad III jest objawem bardzo niezwykłym.

Obligacje miejskie 95.75 i 95.50, większe po 95.50 kupowano.

Listy łódzkie 96.50, 95.50 i 95.

Z akcyj notowano handlowe po 356, dyskontowe po 315, w żądaniu, łódzkie po 340, ubezpieczeniowe po 195 w chęci płacenia. — Z cukrowniczych hermanowskie 220, lyszkowickie 205 w żądaniu, stalowe 950 — płacić chciało 900. Starachowickie po 70 oddają.

Godzina 12 ta. — Usposobienie bardzo mocne, ruch żaden.

J. Wł.

Sprawozdanie z handlu cukrem.

Wpływ powszechnie wiadomych zamiarów ograniczenia jeżeli nie produkcji, co by później dopiero nastąpiło, to przynajmniej emisji cukru na konsumcję wewnętrzną, był w ogóle dla rynków ożywiających. Ponieważ jednak jest to, jak dotychczas projekt, którego ostateczne zatwierdzenie i po zatwierdzeniu opracowanie w szczegółach, zajmie jeszcze czas pewien, bez wątpienia przeto ożywienie owo było mocno mitygowane i rozmaite rynki różnie go przyjęły.

Zaznaczyć należy ze strony rynku kijowskiego pewną nieufność, opartą może na obawie wpływu charkowskich producentów i moskiewskich dzienników. Dalej pewną obojętność petersburskiego rynku, którego przewodnicy podnieśli cenę bardzo ogólnie o 40 kop. na pudzie rafinady i ostatecznie różowe zapatrywania się warszawskich działaczy, którzy poparci niezbyt znów wielkimi w kraju zapasami, szybciej podążyli w kierunku zwykłym, 40-kopiejkową zwykłą petersburską na pudzie do kamienia 24-funtowego stosując.

W tych warunkach, przy ruchu wstrzemięźliwości od dawców ograniczonym, notowane:

Hermanów 3.10—3.15.

Leonów 3.10—3.15.

Inne marki polskie 3.07 1/2.

Mączki rosyjskie grubo krystaliczne po 3 rs., choć w końcu tygodnia wyżej żądano.

Rozumie się większe fabryki, które przy 3.10 i 3.12 1/2 znajdują zysk, są w oddawaniu niżej wstrzemięźliwe.

Kostki po 3 rs.

Mączka również mocniej, 2.02 1/2, do 2.65 płacono za kamień.

J. Wł.

SZARADA.

(J. D.)

Kogo pierwsza trzecia gniecie
Ten nigdy nie drugie trzecie
Do całej, choć mu ta cała
Często się bardzo zdala.

Rozwiązanie zadania matematycznego umieszczonego w numerze 280.

Jeżeli części godziny zaczniemy obliczać od chwili, w której strzałka minutowa znajduje się na liczbie XII, to o 5 g. 22½ m. skazówka tworząc będą kątem 28°, 45'. Takie rozwiązanie nadesłał p. Daniel Böhm.

Jeżeli zaś części godziny obliczamy według strzałki godzinowej, tj. od chwili, w której strzałka minutowa znajduje się na liczbie XI, to o 5 g. 22½ m. kąt utworzony przez obie skazówki wynosić będzie 56° 15'. Podobne rozwiązanie nadesłali: pp. Baumritter, Dorota Szpringer, Anna Wolfowicz, M. Szajewicz, Józef Czystograjski.

Pierwszy rachunek lepiej odpowiada warunkom zadania.

TEATRA.

Wielki. Dziś: „Straszny dwór”. Jutro: „Indie”. — **Rozmaitości.** Dziś: „Frou-Frou”. Jutro: „Czyja wina” i „Potrzebne grzeszki”. — **Maly** (ulica Daniłowiczowska). Dziś: „Wielki dzwon”. Jutro: „Wielki dzwon”.

Dolina Szwajcarska.

Jutro, w Niedzielę, dnia 17-go października 1886 r.

1-szy WIECZÓR POLSKICH KOMPOZYTORÓW

wykonany przez orkiestrę warszawską pod dyr.

ADOLFA SONNENFELDA.

- 1) Polonez (D-major), Kurpiński.
- 2) Uwertura z op. „Krakowiacy i górale”, Stefani.
- 3) Stary kapral (instr. Sonnenfeld—solo na puzon, wyk. p. Kochendorfer), St. Moniuszko.
- 4) Mazur, Eibl.
- 5) Uwertura z op. „Halka”, St. Moniuszko.
- 6) Na Anioła Pańskiego, modlitwa, Lewandowski.
- 7) Kujawiak (solo na skrzypce), Łada.
- 8) Oberek „Zawierucha”, Lewandowski.
- 9) Taniec cygański z „Chaty za wsią”, Noskowski.
- 10) Gawot, Rożalski.
- 11) Pieśń wieczorna, St. Moniuszko.
- 12) Mazur „Dziarski chłopek”, Lewandowski.

Początek o godzinie 5-iej po południu. — Wejście kop. 30.

— Dr **Tadeusz Trzcinski**, ordynator szpitala św. Łazarza, przeprowadził się na ulicę Włodzimierską nr 15. (3465)

— **Zakład leczniczy** hydropatyczno-pneumatyczny d-rów **Dobrzyckiego i Fritschego**. Oboźna nr 5. (422)

— **Massaż** wykonywa od lat 15 z dobremi skutkami; wskazać mogą uzdrowionych. **Bagno nr 2.** — **R. Mikenberg**. (1228)

— Dr med. **Watrzaszewski**, ul. Chmielna nr 37, od 4½—6½. (3547)

3541 Dr **Stonimski**, choroby moczopięciowe (sekretne), Marszałkowska 5. Do 11 r. i od 5—7 w.

— Dr **J. Brzeziński** po powrocie do Warszawy, rozpoczął przyjęcie chorych w Lecznicy I (Niecala 1). **Choroby nerwowe. Leczenie elektrycznością.** (3539)

— **Stanisław Brykner**, były profesor i solista kijowskiego Towarzystwa muzycznego, zamieszkał stale w Warszawie. Świętojerska 4. (3538)

— **Nap. Hirsband**, pom. adwok. przys. powrócił z zagranicy (Włodzimierska 19). (1233)

— Dr **Fabian** wyjechał na parę tygodni za granicę. (3513)

— **Prof. Dr Luczkiewicz**, Marszałkowska 94. (3415)

Dr Władysław Gajkiewicz (Marszałkowska 115), powrócił do Warszawy. (1230)

— Dr **W. J. Tyrchowski** (syn), akuszer, powrócił do Warszawy. Marszałkowska 115. (3490)

(3484) Dr **Grodzki** leczy choroby sekretne, oraz niemoc wskutek takowych. Aleksandra 15.

— Władysław **Jurzyński**, adw. przysięgły, przeniósł kancelarię na ulicę Długą nr 42. (3489)

11. Złoty i srebrny medal. 11. Ekstrakt mięśny płynny i stały.

Cibilo Użyty z gorącą wodą, daje w jednej chwili **wyborny rosół**, smakiem i pożywnością przewyższający inne ekstrakty.

Bardzo ważne zastosowanie ma **Cibilo** jako przyprawa na każdym stole równie niezbędna, jak sól, pieprz i t. p. dla poprawienia na razie smaku wszelkich zup i potraw, mięsnych lub postnych. **Cibilo** pod względem praktycznym i ekonomicznym, zaleca się w każdym gospodarstwie domowym. Do nabycia we wszystkich handlach towarów kolonialnych, spożywczych i aptecznych w Warszawie i na prowincji. (1244)

Główny skład u **T. D. Łapińskiego**, Włodzimierska 6.

— Dentysta **W. Zieliński** powrócił z zagranicy z kongresu naukowego, Senatorska nr 4. (3387)

— Dr **Grękowicz** powrócił do Warszawy. — Chmielna 34. (3438)

D. KURDELSKA i S-ka

róg Trebackiej i Nowo-Senatorskiej, uczennica **P. A. Lafériere w Paryżu**, b. krojczyni u **W-go B. Hersego**, wykończy suknie i okrycia prędko, akuracie i tanio podług najświeższych modeli i żurnali. (1245) Uczy szycia i kroju sposobem paryskim.

Właścicielki Magazynu Mod, Sukien i Nowości firmy

W. KUHNKE.

Krakowskie-Przedmieście nr 412a, po powrocie z Paryża, zaopatrzyły swój magazyn we wszelkie nowości na nadchodzącą porę służących, mianowicie: Modele Kapeluszy, Sukien, Okryć i Czepeków, Kwiaty i Pióra, oraz wszystko co służy do przybrania ubiorów Damskich, oraz Karoluski szwedzkie. (3448)

Pani ERARD,

uczennica Wortha, właścicielka magazynu mód, ul. Kotzebue nr 2, powróciła z Paryża. (3525)

3516 **Kawior** po rs. 1 kop. 50 za funt, polecają **J. Fiałkowski & C-o** w Warszawie, Zielony Plac nr 13 (obok hotelu Francuskiego), w domu przechodnim (Marszałkowska 148). Handlującym rabat.

Tytonie tureckie „Enidze”

w cenie rs. 3, 4, 5, 6, 8 i 10 rs. za funt

Tyton „Obstalunkowy”

średni i mocny, w cenie rs. 2 i 2.40 za funt.

Tytonie do fajki

w cenie rs. 1.20, 1.44, 2 rs. 3 i 4 rs. za funt.

Polecają uwadze Szanownej Publiczności

Kalinowski i Przepiórkowski,

w Warszawie (hotel Europejski). (1090)

— **Poszukuje się lokalu parterowego** w centrum miasta, mającego powierzchnię nie mniej jak 2000 stóp kw. Oferty proszę składać pod lit. **A. B. 100** w adm. Kurjera warszawskiego. (3493)

— **Cennik Składu Nut Muzycznych Gebethnera i Wolffa** dołączony był do dzisiejszego porannego numeru dla prenumeratorów **miejscowych**, nie zaś na prowincję, jak przez pomyłkę wydrukowano.

Kurs giełdy warszawskiej.

Dnia 16-go października 1886 r.

W eksle:	Żąd.	Plac.
Berlin 100 mar. z krótk. ter.	52 32½	—
Londyn 1 funt ster.	10 60	—
Paryż 100 franków	42 20	—
Wiedeń 100 guld.	85 —	—
Papiery publiczne:		
5% Listy zast. z r. 1869 d.	100.85	—
„ „ m.	100.85	—
Listy zast. m. Warsz. ser. I	99.75	—
„ „ „ II	98.85	—
„ „ „ III	98.30	—
„ „ „ IV	98.50	—
Listy zast. m. Łodzi serji I	96.50	—
4% Listy likwidacyjne duże	94.20	—
„ „ małe	94.10	—
Bil. Banku Ces. s. I, II i III	—	—
Ros. Poż. Premj. z roku 1864	—	—
1866	—	—
I Pożyczka wschodn. rs. 100	99.75	—
II „ „ „ rs. 100	99.75	—
III „ „ „ rs. 100	99.75	—
Listy wileńskie długot.	—	—
Akcje i obligacje:		
Obligacje miasta Warszawy	95.75	—
Akcje dr. ż. warsz.-w. rs. 100	—	—
Akcje dr. ż. warsz.-b. rs. 100	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-teresp.	—	—
Akcje dr. żel. fabr.-łódzkiej	—	—
Akcje Banku handl. warsz.	356.	—
Akcje Banku dyskont. warsz.	315.	—
Akcje Banku handl. w Łodzi	—	340.
Akcje warsz. Tow. ub. odogn.	—	195.
Akcje warsz. Tow. fab. cukru	—	—
Akcje Tow. f. cukru Józefów	—	—
Akcje Dobrzel. Tow. f. cukru	—	—
Akcje Tow. Lip., Rau i Lew.	—	—
Akcje Tow. przędz. Zawiero.	—	—

Wartość kuponów:

(Po potrąceniu podatku skarbowego.)

- Od Listów zast. nowych 5%, kop. 150¼
- Od Listów z. m. Warszawy kop. 19¼
- Od Listów zast. m. Łodzi kop. 217¼
- Od Listów likwidacyjnych kop. 142¼

Targi

NA PLACU WITKOWSKIEGO.

Dnia 13-go października 1886 r.

	Pud		Korzec	
	od	do	od	do
	Kopiejek			
Psz. 242 sm. i ord.	—	—	—	—
„ „ pstra i dobra	—	—	—	—
„ „ biała	—	—	—	—
„ „ wyborowa	—	—	680	—
Żyto wyborowe 232 funt.	—	—	—	—
„ „ średnie	—	—	—	—
„ „ wadliwe	—	—	—	—
Jęczmień 2 i 4 rzęd. 202 f.	—	—	410	—
Owies „ 142 f.	—	—	275	300
Gryka „ 202 f.	—	—	—	—
Rzepak letni	—	—	—	—
„ zimowy 212 funt.	—	—	—	—
Rzepak rapos zim. 212 f.	—	—	—	—
Groch polny 262 funt.	—	—	—	—
Ziemniaki	—	—	—	—
Masło świeże funt	—	—	—	—
„ „ solone pud	—	—	—	—
Siana pud	—	—	—	—
Słomy pud	—	—	—	—
Drzewa opał. twar. s. kub.	—	—	—	—
„ „ mięgie „	—	—	—	—

Cena okowity.

z dnia 16-go października 1886 r.

- Hurt. skład. wiadro rs. 8 kop. 20
- „ „ garniec rs. 2 kop. 67

DOLINA SZWAJCARSKA

W Sobotę, dnia 16 Października r. b.

Wielki Bal Maskowy.

Początek o godz. 10½, wieczorem. 2037 **BACHR.**

OSTRYGI Holsztyńskie

codziennie świeże,

w Handlu Win i Delikatesów

Ant. Stępkowskiego,

Wierzbowa № 9. 1915r

KREM Balsamin.

Udelikatnia opierzeńnięcie twarzy, rąk i ust—goi ich, nadając im białość i delikatność. 1 rs.

kop. 50, z przesyłką 2 rs. — Składy w Warszawie w perfumerjach: Lipinka na Niecałej, Kalinowskiego № 66 i Dobrzańskiego № 7, oba na Krakowskim-Przedm. r 1888

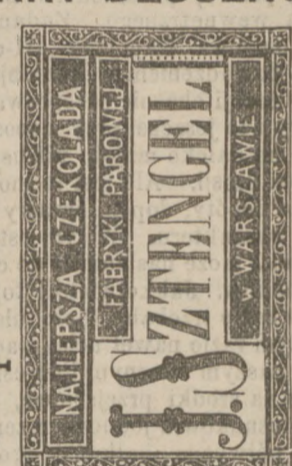
Fabryka Pantofli filcowych

DZIKA № 46,

1-e piętro front (dawniej Marszałkowska 119), poleca na sezon zimowy, elegancie i gustowne wyroby po niskich cenach. — **H. RIEGEL.** 1919R

CUKRY DESSEROWE

od kop. 45 do rs. 1 funt.

Marszałkowska Nr 152, 2053 B. róg Zielonego Placu.

KAKAO.

Piękny KRÓJ, gustowne FASONY w Magazynie Ubiorów MĘSKICH

KAROLA SZLIS,

MIODOWA № 8, wprost kościoła.

Garnitury	Tańsze: od rs. 22	Wykwintne od rs. 35.
Palta jesiennie	od rs. 20	od rs. 33.
Palta watowe	od rs. 24.	od rs. 36.
Spodnie	od rs. 6.	od rs. 10.

Burki Sławuckie, Ubrania Studentckie, Garnitury frakowe, wierzchy i całe futra, po cenach również przystępnych. Na prowincję próbki wysyła. 1900

Kwit Rekrucki

jest do sprzedania. Wiadomość: ulica Leszno № 61, mieszkania 12. 1940

P. Śliżyński wycza 6-ciu najpotrzebniejszych Salonowych tańców w 20-tu kilku lekcjach. **Królewska № 3.** 1989

Zupełna wyprzedaż

w magazynie obuwi, Podwał № 20, tamże do sprzedania trzy szafy sklepowe i kontuar, oraz sklep do odstąpienia. 2034

MME ANNA
MAGAZYN UBIORÓW DAMSKICH
 Marszałkowska, wprost Zielonego Placu,
 poleca wielki wybór Sukien gotowych fasonem angielskim, z materiałow zagranicznych, świeżo nadeszłych, znaczny zapas Kapełuszy i Czapczek paryzkich kostjumowych, oraz wszelkie nowości.—Zamówienia i wyprawy, wykonywa magazyn w jak najkrótszym czasie i z akuratacją. 2038
Ceny przystępne.

5,300 sztuk
Drzewa sosnowego wybiegłego,
 4—5 łokci obwodu, do sprzedania w Dobrach Młock (10 wiorst od st. Dr. Żel. Nadwiślańskiej Ciechanów, a od rzeki spławnej Wkry wiorst 7).—Bliższa wiadomość w domu handlowym Stan. Kujawski w Ciechanowie. 2056R

Z powodu zamierzonego przekształcenia interesu, odbywa się **rzeczywista WYPRZEDAŻ** za połowę ceny kosztu, mebli, luster, dywanów, portjer, różnych wyrobów galanteryjnych i t. p. **W SALI LICYTACYJNEJ PRYWATNEJ,** przy ulicy Hr. Berga № 6, od godziny 9-ej rano do 7-ej wieczorem. 2048r

Firma F. BŁOK
 ma zaszczyt podać do wiadomości, że **SKŁAD WELOCYPEDÓW,** został przeniesiony na róg Marszałkowskiej i Wspólnej, przy nowo-założonej Fabryce wielkich dwukołowych Welocypedów (Bicyklów) i dziecięcych najlepszej konstrukcji, dwu i trzy-kołowych.—Fabryka podejmuje się **najbardziej skomplikowanych reperatury i przeróbek** i wykonywa takowe z całą akuratacją i z możliwym **pośpiechem.** Na składzie znajdują się w wielkim wyborze oddzielne części do welocypedów różnych systemów. Przedstawiciel firmy **Skorniakow.** 2054R

! ŚWIEŻY TRANSPORT!
Bukietów i Wienców „Makarta”, wyłączna sprzedaż hurtowa i detaliczna w SKŁADACH ZAPĄŁEK **T. Kozłowskiego:** Senatorska 27. — Bracka 25. **Tamże wieńce metalowe.** 2039

Do sprzedania.
 Z 43-włokowego folwarku odsprzedano 23 włoki wycinków, zagajników, nieużytków, pastwisk; pozostawiono 20 włók wyborowych gruntów, w najprawidłowszej figurze geometrycznej, z domem pałacowym, sadem 4-morgowym, stawami, przepysznymi łakami, budynkami i inwentarzem w obfitości. Poszukuje się na ten folwark kupca.—Wiadomość: Świętokrzyska № 48, miesz. 4, u geometry przysięgłego **J. R.** 2042

Potrzebne uzdolnione Panny do fabryki rękawiczniczej, któreby umiały doskonale szyć rękawiczki na maszynie i w ręku. — **Adres: Warszawska Fabryka patentowana Gorsetów,** ulica Gęsia № 6. 2061R

Towarzystwo Kolei Konnych w Warszawie, podaje do publicznej wiadomości, że na stacjach Muranów i Praga, są do sprzedania z wolnej ręki **Konie wybrakowane.** 2050R

DLA AMATORÓW!!
 Przybyłem z wielkim transportem **kanarków** z gór Hartzu, bardzo ładnie śpiewających **w dzień i przy świetle;** rozmaitego gatunku **papug:** gadających, Kakadu, Inseperables, szarych i czerwone kardynały, oraz rozmaite duże i małe ptaszki amerykańskie a także małpy.—Nowo-Senatorska, Hotel Litewski. **ERNEST PESZEL.** 2031

CZYTELNIA
 polska, rosyjska i francuska przy księgarni **M. Neudinga,** Leszno № 12, powiększona została nowościami. Abonament miesięczny kop. 50. Katalogi drukowane. 2040

DLA FABRYKANTÓW
 Lokal obszerny z parą (siły 6 koni) i transmisją **jest do wynajęcia.**—Wiadomość: ulica Miła № 23, u p. Klaczkin. 2044

KARTOFLE z dóbr **KOSSÓW:** Łaciaki rs. 1 kop. 80, Amerykańskie rs. 1 kop. 50 korzec. — Zamówienia: Chmielna № 56, miesz. № 3. 2043

150 Owiec dobrze utrzymanych, jest do sprzedania w Dobrach Ożarów, poczta Pruszków, 1/4 mil za Wolskimi rogatkami. 2060R

SKŁAD SZKŁA, porcelany, fajansu, naczyń kamiennych i lamp **M. WĘGŁOWSKIEGO,** ulica Bracka № 5. **Ceny b. niskie.** 2041

Do sprzedania na warunkach przystępnych **Majątek ziemski** z trzech folwarków złożony z domami w mieście, przestrzeni 48 włók, w odległości 14 wiorst od kolei Warszawsko-Bydgoskiej, w glebie w połowie pszennej, z inwentarzami. **Dochołów stałych przeszło 3,000 rs.**—Wiadomość u Adwokata przysięgłego, **Artura Szaniawskiego,** Długa № 25. 2055R

Nauka i wychowanie.
Student uniwersytetu wyższych kursów, doświadczony korepetytor, z długoletnią praktyką nauczycielską, udziela lekcji w zakresie nauk gimnazjalnych, na dogodnych warunkach. Freta 17, m. 1. 2328
Lekcje muzyki u siebie i na mieście udziela nauczycielka z dyplomem Instytutu Muzycznego. Bracka 9, mieszkania 2. Józefa Płaskowska. 16463
Prof. de Piéchamps, Długa 23. Francuzka wykształcona, z 8-letniem świadectwem do umieszczenia. 16321
Nauczyciel z wyższym patentem, posiadający chlubne świadectwa kilkoletniej praktyki, poszukuje lekcji w domach prywatnych, lub takichże zakładach naukowych, może wyjechać. Wilcza, domu № 75, m. 2. Jan Wjaskowski. 2330
Potrzebna jest bona polka z dobrimi świadectwami. Orla 15, mieszkania 4, od godziny 10—1. 16462
Ktoś zechciał udzielać lekcji kaligrafii, apropony jest o złożenie adresu w administracji Kur. Warsz. pod znakiem R. D. 30.
Student uniwersytetu gruntownie posiadający język rosyjski, poszukuje lekcji lub korepetycji. Adres: ul. Wspólna № 18, mieszkania 4. 2359
Języka niemieckiego udziela z konwersacją K. Busse, Krucza № 48, m. 16, róg Jerozolimskiej. 16457
Kantor kaucjonowany „A. Pociętko,” nowo-otworzony, rekomenduje różnych narodowości nauczycieli, guwernantki, bony, dany do towarzysztwa, jak również administratorów, kasjerów, ekonomów, osoby specjalnie uzdolnione w rolnictwie, leśnictwie, handlu i przemyśle. Krakowskie-Przedmieście 57.
Poszukuje się francuzkiej konwersacji. Oferty przyjmuje biuro ogłoszeń, Senatorska № 26, sub A. R. 2363
Student uniwersytetu, medalista, poszukuje lekcji lub korepetycji. Oferty proszę składać w kantorze Kurjera dla Z. Z.

Uczciwej bony potrzeba do dwóch małych chłopczyków. Ul. Miodowa, sklep bielizny Strakacza. 16586
Lekcyj francuzkiego poszukuje za ruskim lub polski. Biuro ogłoszeń, Senatorska 26. „Lekeje.” 2373
Nauczycielka posiadająca dobrą rekomendację, konwersację francuzką, niemiecką, ruską i muzykę, tegoczesną pedagogiczną metodą przysposabia chłopczyków i panienki do gimnazjum lub na pensję, poszukuje lekcyj i u siebie uczy. Nowy-Swiat № 23 nowy, 21 stary, miesz. 5. Boniecka. 16607

Posady i prace.
Panny potrzebne zaraz do szycia sukien. Warecka № 5, mieszkania 5. 16502
Potrzebne są panny do maszyny Wilsona, do bielizny. Ulica Dobra № domu 39, mieszkania 5. 16470
Prządca bezżenny potrzebny jest zaraz do małego folwarku, świadectwa wymagane. Podwale 22, u adwokata. 16512
Potrzebne uzdolnione panny do krawiectwa. Bracka 8, mieszkania 15. 2352
Maszynistka zdolna do bielizny, potrzebna zaraz. Chmielna 92, m. 10. 16438
Czeladnik jubilerski 20-letni z prowincji; 6-letniej praktyce poszukuje odpowiedniego zajęcia. Na łaskawe oferty lub wiadomości oczekuje na Pradze, w domu rządowym № 420; za mostem, obok szpitala, mieszkania № 3; lub w kantorze niniejszego pisma pod lit. A. N. 16349
Panny potrzebne do bielizny, maszynistki i dziurkarki. Leszno № 72, m. 3. 16260
Potrzebny jest fortepianista dobry, do grania w restauracji, przy ulicy Elektoralnej, pod № 3. 16307
Kucharz prywatny poszukuje zajęcia. Wiadomość w sklepie wiktualów. Smolna № 19.
Panienci potrzebne. Papeterie. — Sewerynow. 16494
Potrzebny jest uczeń do fabryki fortepianów. Chmielna 7. 16464

Osoba młoda uzdolniona w krawiectwie, znająca dokładnie obowiązki panny służącej, obeznana z gospodarstwem, posiadająca chlubne świadectwa, na wyjazd lub w Warszawie, albo też do domu prywatnego na przychodnia. Oferty upraszam składać pod literami M. O. w administracji Kurjera.
Potrzebne są zdolne haftarki do haftu białego i kolorami. Marszałkowska № 151, w magazynie francuzkim. 16597
Przepisywania w językach: polskim i rosyjskim, lub jakiegokolwiek zajęcia w kantorze składu węgla, lub podobnym, poszukuje młody człowiek, kawaler. Oferty przyjmuje biuro ogłoszeń Rajchmana i Frenclera dia „Pracodawca.” 2371
Osoba młoda poszukuje miejsca, obeznana z handlem, lub też do gospodarstwa, znająca się na praniu i prasowaniu. Przyjmuje od 2 do 6. Hoża № 7, m. 35. 16603
Potrzebne są panny do krawiectwa, uzdolnione i podręczne, do pracowni sukien M. Sławińskiej. Ulica Wąska Freta № 32. 16608
Młody człowiek, fachowiec w interesie włóczęzania, poszukuje zajęcia, może złożyć niewielką kaucję. Łaskawe oferty nadesłać do biura ogłoszeń Rajchmana i Frenclera dia „Xantypy.” 2370
Sklepowa do interesu mącznego potrzebna jest od dnia 1-go Listopada, z kaucją. Wiadomość w handlu win. Chłodna № 28.
Mażenstwo bezżenne dostanie mieszkanie, światła i opału, za usługę żony która będzie pełniła obowiązki młodziej.—Jerozolimska 66, u stróża, 16590
Osoba młoda, posiadająca muzykę, języki, omając kilka godzin wolnych, życzy stosownego zajęcia. Warunki bardzo przystępne. Poste-restante Zofja. 16596
Panny podręczne i do nauki, potrzebne są zaraz do sukien. Niecała 1, m. 25. 16521
Młodzieniec znający dokładnie języki: polski, niemiecki i rosyjski, poszukuje zajęcia, za bardzo małe wynagrodzenie. Przyjmuje także przepisywanie na arkuszu. Marszałkowska 108, m. 23. 2368

Dziewczynka lat 15, za usługę do pojedynczej osoby w pracowni sukien, znajduje mieszkanie ze stołem. Marszałkowska № 78—14. 16569
Potrzebne są panny zdadne do staników. Złota № 55, mieszkania 34. 16573
Drukarz litograficzny, oraz dziewczęta od lat 12—14 potrzebni są w litografii, ulica Królewska 29. 16572
Uczeń poszukuje miejsca do cukierni. Ul. Furmańska 7, na facjacie. 16581
Potrzebna jest osoba znająca język rosyjski, niemiecki i francuzki. Saski plac domu № 6, mieszkania 12. 16582
Poszukuje się zdolnych lochowników do kotłarni żelaznej. Srebrna № 16. 16585
Prządca domu potrzebny, praktyczny, z dobrimi świadectwami i kaucją do 2,000 rs. Oferty składać do biura ogłoszeń, Senatorska 26, pod wyrazem „Prządca.” 2362

Kupno i sprzedaż.
Faetonik lekki, mało używany, tania do sprzedania. Świętokrzyska 35, u p. Głauza lub Szkoła 5, u właściciela domu. 16091
Do sprzedania 2 maszyny do giloszowania, okrągła i prosta. Wiadomość: ulica Dzielna № 82 nowy. 16476
Z powodu wyjazdu jest do sprzedania Royal (fortepian). Nałewki № 2, u kapitała. 16472
Maszyna do szycia oryginalna Singera jest do sprzedania bardzo tania. Ulica Sowia № 2, stróż wskazuje. 16503
Za b. niską cenę do sprzedania: sofa otomana, 1 kanapka, 4 foteliki. Ulica Śliska № 10, mieszkania 26. 16498
Fortepian Hoffera, garnitur mebli do sprzedania. Ulica Hoża 3, mieszkania 3. 16491
Okrycie syberyjskie i szal francuzki do sprzedania. Hoża № 9, mieszkania 40, od 12-ej do 2-ej. 16341
Ktoś miał do sprzedania furgon używany, mały, do rozwożenia towarów, oraz windę żelazną, raczy udzielić wiadomość przy ulicy Żelaznej 1144/23—59, w kantorze

